

Číslo sporu CAC-ADRCZ-001034

Čas podání 2024-06-11 11:02:10

Doménová jména edalnici.cz, czdalnici.cz, czdalnice.cz, eczalnici.cz, czedalnice.cz, czdalnigov.cz, czdalnicegov.cz

Správce sporu

Jméno Olga Dvořáková (Case admin)

Navrhovatel

Organizace Státní fond dopravní infrastruktury

Zástupce navrhovatele

Organizace JUDr. Dalibor Kovář (HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář)

Odpůrce

Jméno DV

Zástupce odpůrce

Organizace Mgr. Jiří Mašek (Mgr. Jiří Mašek, advokát)

Další řízení

Podle informací Panelu expertů na základě obsahu spisu v dané věci vyplývá, že další řízení týkající se sporných doménových jmen neprobíhají.

Faktická situace

Mezi stranami, resp. mezi Navrhovatelem a Odpůrcem došlo ke sporu ohledně užívání doménových jmen ve znění <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczalnici.cz>, <zedalnice.cz>, <czdalnigov.cz>, <czdalnicegov.cz>. Doménové jméno <edalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 10. 10. 2023 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <czdalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 9. 10. 2023 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <czdalnice.cz > bylo zaregistrováno dne 20. 2. 2023 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <eczalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 2. 4. 2024 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <zedalnice.cz> bylo zaregistrováno dne 25. 5. 2023 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <czdalnigov.cz> bylo zaregistrováno dne 28. 3. 2023 a jeho držitelem je Odpůrce. Doménové jméno <czdalnicegov.cz> bylo zaregistrováno dne 29. 2. 2024 a jeho držitelem je Odpůrce. Sporná doménová jména <czdalnice.cz>, <zedalnice.cz> v aktuální době Odpůrce využívá, zbylá sporná doménová jména ke dni vyhlášení rozhodnutí Odpůrce neužíval.

A. Navrhovatel

Navrhovatel se ve svém návrhu na zahájení řízení vyjádřil velmi podrobně včetně předložení důkazů, a to takto:

Navrhovatel byl zákonem č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů („ZPK“), stanoven jako jediný orgán veřejné moci pověřený výběrem časových poplatků za užívání zpoplatněných pozemních komunikací (dříve se jednalo o tzv. papírové dálniční známky) v České republice. Od 1. ledna 2021 se fyzicky nebo na webových stránkách <https://edalnice.cz/> (dále jen „E-shop Navrhovatele“) prodávají pouze elektronické dálniční známky (dále jen „Elektronická dálniční známka“). Oficiálními prodejními místy jsou vedle E-shopu navrhovatele také samoobslužné kiosky a na základě veřejnoprávních smluv uzavřených podle § 21a odst. 1 ZPK, také Česká pošta, s. p., se sídlem Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha 1, IČ: 471 14 983 a společnost ČEPRO, a. s., se sídlem Dělnická 213/12, Holešovice, 170 00 Praha 7, IČ: 601 93 531. V on-line prostoru k dnešnímu dni neexistuje jiná platforma, než E-shop Navrhovatele, na které by docházelo k přímému prodeji Elektronických dálničních známek. Zákazníci si mohou zakoupit Elektronické dálniční známky pro jednotlivá motorová vozidla (jejich registrační značky) za cenu stanovenou platnou legislativou (viz Nařízení vlády ČR č. 240/2014 Sb., o výši sazeb mýtného a slevy na mýtném a o postupu při uplatnění slevy na mýtném).

Navrhovatel, s ohledem na výše uvedené, disponuje výlučnými právy užívat nezapsané označení „edalnice.cz“ (dále jen „Chráněné označení“). Spojení Navrhovatele s Chráněným označením je známé široké veřejnosti díky jeho užívání Navrhovatelem již od samotného okamžiku spuštění E-shopu Navrhovatele, tj. od 1. prosince 2020. Zároveň Navrhovatel dlouhodobě aktivně usiluje o zvýšení povědomí veřejnosti o E-shopu Navrhovatele (potažmo tedy Chráněného označení), když při vynaložení nezanedbatelných finančních prostředků na pravidelné bázi E-shop Navrhovatele propaguje. K propagaci Navrhovatel již několikrát využil mediální kampaň v celostátním televizním vysílání, v denním tisku i v on-line prostoru.

Nedlouho po zahájení provozu E-shopu Navrhovatele začaly vznikat tzv. „šedé e-shopy“, jejichž provozovatelé nabízejí koncovým zákazníkům (především v postavení spotřebitelů) možnost zprostředkování nákupu Elektronických dálničních známek za úhradu dodatečného poplatku (označovan často jako manipulační poplatek, ekologický či eko poplatek). Problematice šedých e-shopů se opakovaně dostává pozornost také ze strany celostátních médií.

Mezi provozovatele těchto šedých e-shopů patří také společnost CO2 offset s.r.o., se sídlem Jičínská 226/17, Žižkov, 130 00 Praha 3, IČ: 170 77 630 (dále jen „Společnost“), ve které je Odpůrce (držitel sporných doménových jmen, kterých se tento návrh týká), jednatelem a společníkem.

Navrhovatel, ze své pozice veřejné instituce popsané výše, považuje za nezbytné dbát o kultivaci případného podnikání soukromoprávních subjektů navázaného na nákup Elektronických dálničních známek, a to zejména v zájmu zajištění adekvátní ochrany koncových zákazníků. Protože zákonodárce Navrhovateli neposkytl nástroje, které by mu umožňovaly přímo mocensky postupovat vůči takovým subjektům, jejichž počínání je ze své povahy v rozporu s právními předpisy, obrací se Navrhovatel na příslušné orgány veřejné moci, jakými jsou Česká obchodní inspekce nebo Úřad pro ochranu osobních údajů, je-li to relevantní.

Navrhovatel zjistil, že Společnost při své obchodní činnosti na sporných doménových jménech <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczdalnici.cz> a <czedalnice.cz> umísťuje webové stránky (dále jen „Weby Společnosti“) umožňující koncovým zákazníkům objednávat zprostředkování úhrad Elektronických dálničních známek.

Vzhled, rozložení a z velké části i obsah Webů Společnosti, jakož i názvy samotných doménových jmen, byly Společností záměrně uzpůsobeny tak, aby byla maximalizována možnost jejich záměny s E-shopem Navrhovatele. Obdobná míra podobnosti vzhledu i obsahu Webů Společnosti s E-shopem Navrhovatele je v oblasti nekalosoutěžního práva označována za otrocké napodobení. Tuto zjevnou a do očí bijící podobnost Navrhovatel dokládá printscreeny Webů společnosti.

Zároveň Společnost využívá nepozornosti návštěvníků Webů Společnosti, které způsobem rozporným s požadavky platné regulace na úseku ochrany spotřebitele pouze velmi netransparentně informuje o skutečnosti, že za zprostředkování nákupu Elektronických dálničních známek účtuje vlastní (EKO/manipulační) poplatek odpovídající například v případě jednodenní elektronické dálniční známky (v hodnotě 200 Kč) částce ve výši 150 Kč, tj celým třem čtvrtinám ceny samotné Elektronické dálniční známky. Na protiprávnost postupů Společnosti, potažmo Odpůrce je možné usuzovat také z vyjádření České obchodní inspekce ze dne 3. 4. 2024, které Navrhovatel obdržel jako odpověď na podnět ze dne 4. 3. 2024. Oba zmíněné dokumenty tvoří přílohu tohoto návrhu.

Účinnost praktik Společnosti, potažmo Odpůrce lze demonstrovat také prostřednictvím zákaznických stížností a podnětů, které byly Navrhovateli adresovány, a jejichž anonymizované verze zachycené na snímcích obrazovky Navrhovatel přiložil ke svému návrhu.

Zbývá ze sporných doménových jmen, konkrétně <czdalnicigov.cz> a <czdalnicegov.cz>, Odpůrce registroval nedlouho poté, co bylo rozhodnuto o migraci E-shopu Navrhovatele pod jednotnou státní doménu <gov.cz>.

Záměr Odpůrce využívat tato další doménová jména způsobem obdobným jako Weby Společnosti, je dle Navrhovatele více než zřejmý a snahu Odpůrce, přiblížit se názvem svých doménových jmen jednotné státní doméně, považuje za zvláště škodlivou. V takovém případě totiž dochází k ohrožení hlavního smyslu a účelu zavedení jednotné státní domény v České republice, tj. zvýšení kybernetické bezpečnosti a uživatelské přívětivosti za současného omezení rizika podvodů.

S ohledem na výše uvedené je Navrhovatel přesvědčen, že sporná doménová jména nebyla registrována a nadále nejsou ani užívána řádně a v souladu Pravidly registrace jmen domén v ccTLD.cz vydanými sdružením CZ.NIC (Dále jen „Pravidla“). Odpůrce naopak registrací a užíváním sporných doménových jmen porušuje Pravidla a zasahuje do práv Navrhovatele, jak je toto blíže popsáno níže. Navrhovatel se z tohoto důvodu pokusil třikrát (31. 8. 2022, 29. 1. 2024 a 27. 3. 2024) kontaktovat Odpůrce prostřednictvím Společnosti s výzvou k upuštění od protiprávního jednání. V reakci na výzvy Navrhovatele právní zástupce Odpůrce informoval, že si jakéhokoli protiprávního jednání Společnosti (Odpůrce) není vědom, právní hodnocení Navrhovatele odmítl a nápravu (upuštění od závadného jednání) nezajistil.

Z dosavadního jednání Odpůrce je tak dle názoru Navrhovatele patrné, že (i) Odpůrce nabyl doménová jména ve zlé víře a (ii) nadále jedná ve zlé víře s úmyslem poškodit Navrhovatele vyvoláním nebezpečí záměny Webů Společnosti za E-shop Navrhovatele. Navrhovatel je na základě jednání Odpůrce a Společnosti přesvědčen, že sporná doménová jména byla registrována a od své registrace užívána ve zlé víře. Tento závěr potvrzuje způsob, jakým byly Weby Společnosti přizpůsobeny ve snaze co nejvíce je napodobit E-shopu Navrhovatele. Dále je rovněž zřejmé, že sporná doménová jména zasahují do Chráněného označení, které je Navrhovatelem užíváno od doby před registrací sporných doménových jmen.

Ve smyslu výše uvedeného se Navrhovatel současně důvodně domnívá, že jednání Odpůrce a Společnosti může naplňovat vůči Navrhovateli znaky nekalé soutěže v podobě parazitování na pověsti dle § 2982 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů („Občanský zákoník“) a vyvolání nebezpečí záměny ve smyslu § 2981 Občanského zákoníku. Odpůrce svým jednáním zneužívá dobré jméno a pověst Navrhovatele, přičemž tímto protiprávním jednáním získává neoprávněný prospěch v podobě vybraných poplatků za zprostředkování nákupu časových poplatků, který by při absenci tohoto jednání jinak nezískal.

S ohledem na výše uvedené je Navrhovatel přesvědčen, že se Odpůrce svým jednáním dopouští nejen neoprávněného zásahu do Chráněného označení, resp. nekalé soutěže, ale porušuje i Pravidla, zejména Přílohu č. 3 – Pravidla alternativního řešení sporů (Dále jen „ADR pravidla“).

Již ze samotného znění sporných doménových jmen je patrné, že jsou zaměnitelná s Chráněným označením, neboť obsahují Chráněné označení v téměř shodném znění. Příkladně v případě doménového jména <edalnici.cz> Odpůrce navíc díky znění doménového jména typického pro typosquatting využívá kromě podobnosti názvu také pravděpodobnosti překlepu při zadávání v prohlížeči a paraziticky tak zvyšuje návštěvnost vlastního webu.

Navrhovatel je dále toho názoru, že Odpůrci nenáleží jakákoliv práva ke sporným doménovým jménům ve smyslu čl. 3.1.1 ADR pravidel, resp. čl. 3.3, ADR pravidel. Odpůrci tedy nenáleží jakákoliv práva k Chráněnému označení, sporná doménová jména nebyla a nejsou užívána k poctivým účelům a Odpůrce není pod spornými doménovými jmény obecně znám. Navrhovatel se naopak domnívá, že sporná doménová jména byla registrována a užívána se záměrem uvést v omyl třetí osoby a poškodit pověst a Chráněné označení Navrhovatele.

Navrhovatel má rovněž za to, že sporná doménová jména byla registrována a jsou nadále užívána nikoliv v dobré víře ve smyslu čl. 3.1.2 ADR pravidel, resp. čl. 3.4 ADR pravidel. Navrhovatel je totiž toho názoru, že sporná doménová jména byla zaregistrována především za účelem narušení hospodářské činnosti Navrhovatele, resp. poškození Navrhovatele a k získávání uživatelů sítě Internet na Weby Společnosti za účelem dosažení zisku, a to vytvořením pravděpodobnosti záměny s Chráněným označením náležejícím Navrhovateli a E-shopem Navrhovatele. Na sporných doménových jménech je totiž obsažen výhradně obsah umožňující zprostředkování zakoupení Elektronické dálniční známky prostřednictvím E-shopu Navrhovatele, navíc samotný vzhled Webů Společnosti je téměř identický s E-shopem Navrhovatele.

S ohledem na výše uvedené je Navrhovatel přesvědčen, že jsou naplněny všechny předpoklady k tomu, aby došlo k převodu registrace sporných doménových jmen na Navrhovatele.

B. Odpůrce

Odpůrce byl vyrozuměn o podání návrhu postupem dle ustanovení § 3 Řádu pro řešení sporů o domény <.cz> (dále jen „Řád“). Potvrdil přijetí oznámení o návrhu přihlášením se na on-line platformu a ve lhůtě se včas vyjádřil následovně.

Odpůrce uvedl, že na úvod namítá nepříslušnost Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“), resp. „Jediného Experta“ k rozhodování tohoto sporu.

Odpůrce se předně domnívá, že nemohl platně přistoupit na delegaci rozhodovací pravomoci Rozhodčího soudu. Dle názoru Odpůrce Pravidla alternativního řešení sporů (dále též jen „ADR Pravidla“) v konečném důsledku obcházejí zákon č. 2016/1994 Sb., o rozhodčím řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhodčím řízení“) a v této souvislosti Odpůrce poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky, sp. zn. 23 Cdo 3895/2011 ze dne 17. prosince 2013, podle kterého platí, že veřejná rozhodčí nabídka zcela zjevně nepředstavuje rozhodčí doložku ve smyslu zákona o rozhodčím řízení a jako taková nemůže založit dostatek pravomoci Rozhodčího soudu a tím

spor odklonit od obecných soudů. Odpůrce se domnívá, že shora uváděné rozhodnutí Nejvyššího soudu, resp. závěry v něm uvedené, dopadají i na projednávaný případ. Ani ze současných Pravidel alternativního řešení sporů, kterými je dle Odpůrce pouze fakticky obcházen zákon o rozhodčím řízení, neboť principy zůstávají v podstatě totožné jako v případě veřejné rozhodčí nabídky, nelze delegovat rozhodnutí věci na Rozhodčí soud.

I v případě současných ADR pravidel, držitel domény ve své podstatě činí neodvolatelnou nabídku vůči neurčitému okruhu osob, že se v případě jejich návrhu podrobí danému řízení. Navzdory tomu, že je v ADR Pravidlech uvedeno, že řešení sporu není překážkou bránící kterékoli ze stran obrátit se s návrhem na příslušný soud, tak rozhodnutí experta ve sporu může vést k převodu či zrušení doménového jména ze strany zájmového sdružení CZ.NIC, a to, aniž by s tím držitel domény souhlasil. Naopak, přijetí závazku podřídit se Rozhodčímu soudu je vůči držiteli domény ze strany zájmového sdružení CZ.NIC prakticky vynucováno pod sankcí ztráty domény v případě, že by držitel domény na tento závazek nepřistoupil. Pravidla alternativního řešení sporů tak dle názoru Odpůrce zcela odporují základnímu principu alternativního řešení sporů – tj. principu dobrovolnosti.

Navrhovatel ve svém návrhu uplatňuje nárok na bezplatný převod sporné domény na svoji osobu. Odpůrce v této souvislosti upozorňuje, že v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu České republiky nelze převod doménového jména z jejího držitele na třetí osobu (Navrhovatele) oprávněně požadovat, a že rozhodnutí o převedení doménového jména v alternativním řešení sporu je v rozporu se stávající judikaturou (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR č. j. 23 Cdo 3407/2010 či Rozhodnutí Městského soudu v Praze č. j. 41Cm 16/2016). Pokud tedy Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz (či Pravidla alternativního řešení sporů) obsahují ustanovení, které umožňuje převést spornou doménu na třetí osobu bez souhlasu jejího dosavadního držitele, tak je takové ustanovení v rozporu s platným právem ČR a jako takové neplatné.

Nad rámec shora uplatněné námitky nepříslušnosti Rozhodčího soudu Odpůrce uvádí k věci následující rozhodné skutečnosti.

Odpůrce uvádí, že je pravdou, že je držitelem sporných doménových jmen a že je současně i jednatelem a společníkem společnosti CO2 offset s.r.o., IČ: 170 77 630, se sídlem Jičínská 226/17, Žižkov, 130 00 Praha 3 (dále jen „Společnost“), které Navrhovatel připisuje provozování tzv. šedých e-shopů zprostředkávajících nákup tzv. Elektronických dálničních známek. Odpůrce však není jediným společníkem Společnosti, a proto není výhradně osobou, která by sama o sobě ovlivňovala směřování a obchodní činnost Společnosti.

Co však považuje Odpůrce za podstatnější, je způsob, jakým se Navrhovatel pokouší Rozhodčímu soudu podsouvat, že se Odpůrce dopouští jakýchsi protiprávních aktivit. Odpůrci je tento způsob argumentace Navrhovatele znám, jelikož na něj již dříve při vzájemné komunikaci Odpůrce s Navrhovatelem reagoval.

Je skutečností, že zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“) ve svém § 21a zakotvuje následující: „Výběr časového poplatku zajišťuje Státní fond dopravní infrastruktury. Státní fond dopravní infrastruktury může veřejnoprávní smlouvou pověřit výběrem časového poplatku a činnostmi podle odstavců 4 a 5 třetí osobu.“

Tentýž právní předpis však nezapovídá jakémukoliv subjektu možnost zprostředkovat výběr časového poplatku, resp. prodej Elektronické dálniční známky koncovému zákazníkovi. Odpůrce se v tomto směru dovolává čl. 2 odst. 3 ústavního zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, dle kterého může každý činit, co není zákonem zakázáno a nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. To, že se v případě Společnosti jedná o zprostředkování nákupu Elektronických dálničních známek koncovému zákazníkovi – spotřebiteli, nikoliv o pověření výběrem časového poplatku ve smyslu ust. § 21a, konečně připouští na str. 1 svého návrhu i Navrhovatel.

Navíc v minulosti sám Navrhovatel i v celostátních médiích připustil, že je postup Společnosti zákonný: „V opačném případě by porušovali zákon. Zákazník pak má možnost se rozhodnout, zda chce navýšenou cenu hradit, či nikoliv,“ doplnil Jemelka s tím, že daný způsob prodeje dálničních známek je sice pro zákazníky nevýhodný, ale není nelegální“ (viz tiskový mluvčí Navrhovatele v článku iDnes.cz Kopie státního webu prodává dálniční známky draž. Legální, připouští úřad ze dne 5. 10. 2023).

Pokud se tedy Navrhovatel pokouší Rozhodčímu soudu podsouvat, že Odpůrce, popř. Společnost postupuje protiprávně, a proto je nezbytné, aby Navrhovatel „přistoupil ke kultivaci podnikání soukromoprávních subjektů navázaných na nákup Elektronických dálničních známek“ (str. 2 odst. 2. návrhu), tak tato argumentace je ryze účelová.

Odpůrce se na žádném nákupu ani prodeji Elektronických dálničních známek nepodílí, Společnost pak při své podnikatelské činnosti postupuje striktně v souladu se zákonem a doposud žádný orgán veřejné moci nerozhodl s konečnou platností o opaku.

Relevantní je rovněž i ta skutečnost, že samotný Navrhovatel není, a z povahy věci nemůže být, zprostředkovatelskou činností Společnosti žádným způsobem poškozen, naopak se mu dostává benefitu ve formě prodaných Elektronických dálničních známek. Odpůrce proto tvrdí, že je činnost Společnosti striktně v souladu s veřejným zájmem a obecně závaznými právními předpisy, a proto mu není zřejmé, proč proti ní Navrhovatel tak vehementně brojí.

Společnost, vědoma si společenské odpovědnosti všech podnikajících subjektů, spojila svoji aktivitu zprostředkování prodeje Elektronické dálniční známky s výsadbou stromů, resp. obnovováním lesních oblastí, přičemž celý záměr projektu je transparentně vysvětlen např. na www.czdalnice.cz viz. např.: „Zachraňte s námi naši planetu! zelená dálniční známka“. Nebo „Kromě deforestace je další velký globální problém spojen s dopravou a používáním automobilů, a to dopravní přetížení a negativní dopady na životní prostředí. Rozvoj dálnic a zvyšující se počet automobilů přináší s sebou řadu výzev a problémů, které ovlivňují jak životy jednotlivců, tak i celé společnosti. Výstavba dálnic má za cíl zlepšit silniční infrastrukturu a usnadnit přepravu zboží a osob mezi městy a regiony. Tyto rozsáhlé infrastrukturní projekty však často vyžadují zásahy do přírody a mohou mít negativní dopady na životní prostředí. Při stavbě dálnic dochází často k odlesňování, aby se uvolnilo místo pro trasy a propojení. To má vážné důsledky pro biodiverzitu a ekosystémy, které jsou závislé na lesních oblastech. Navíc, samotná přítomnost dálnic a zvyšující se počet automobilů přispívá k emisím skleníkových plynů a znečištění ovzduší. Automobily poháněné fosilními palivy, jako je benzín a nafta, produkují oxid uhličitý a další znečišťující látky, které přispívají ke změně klimatu a škodlivě ovlivňují kvalitu ovzduší. Tento negativní dopad má vliv na lidské zdraví a může způsobovat respirační problémy a další zdravotní obtíže.“

Dále je na stránkách Odpůrce vysvětlen i ekologický poplatek viz. „Proč účtujeme ekologický poplatek?“ a vysvětlení s tím související: „Poplatek umožňuje našemu projektu provoz a financování výsadby stromů a tím redukovat CO2 produkovaným jízdou autem. V dopravě vzniká téměř 30 procent všech emisí oxidu uhličitého v EU, přičemž ta silniční se na nich podílí ze 72 procent. Buďte tedy klimaticky aktivní a kupte dálniční známku u nás a přispějte k zalesňování naší planety. Dálniční známka od czdalnic

je tou správnou eko volbou. Manipulační poplatek na zasazení stromu se odvíjí od typu dálniční známky, roční dálniční známka je 200 Kč, měsíční dálniční známka a desetidenní dálniční známka je 200 Kč a jednodenní dálniční známka je 150 Kč.“

Odpůrce proto tvrdí a níže uvedenými důkazními prostředky prokazuje, že se Společnost výrazným způsobem podílí na veřejně prospěšné aktivitě, jejímž cílem je záchrana a obnova životního prostředí, přičemž dosud takto Společnost vysadila cca 56.560 stromů po celém světě, a to prostřednictvím mezinárodních i tuzemských projektů. Jen v tuzemsku vysadila Společnost v roce 2023 6.000 (slovy šest tisíc) stromů, což Odpůrce dokládá vybranými Certifikáty o výsadbě stromů a rozsáhlou Fotodokumentací z výsadby stromů. Této činnosti se Společnost věnuje zejména prostřednictvím webových stránek <https://czdalnice.cz/cs/> nejméně od 20. 2. 2022. Pokud pak Navrhovatel tvrdí, že Odpůrce není pod spornými doménovými jmény obecně znám, tak toto tvrzení neodpovídá skutečnosti. Společnost je minimálně pod doménovým jménem „czdalnice.cz“ obecně známa, je relevantní veřejností vnímána téměř výlučně kladně, což dokládá množství kladných recenzí, které jsou Společnosti měsíčně doručovány a dále to pak dokládá množství příznivců záměru Společnosti, kteří svá motorová vozidla zcela dobrovolně označují Společností zdarma poskytovanými nálepkami „czdalnice.cz“ propagujícími „zelené dálniční známky“.

Podle čl. 4.1.1 a 4.1.2 ADR pravidel expert podle konkrétního návrhu navrhovatele rozhodne buďto o zrušení nebo převodu registrace sporného doménového jména pokud (1) sporné doménové jméno zapsané pro držitele (odpůrce) je shodné nebo zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva navrhovatel (čl. 3.1 ADR Pravidel) a zároveň je splněna alespoň jedna z níže uvedených dvou podmínek:

(2)(a) bylo takové doménové jméno registrováno nebo získáno, aniž by držitel (odpůrce) měl ke spornému doménovému jménu nebo ke chráněnému označení (které je shodné nebo zaměnitelné s doménovým jménem) právo dle čl. 3.3 ADR Pravidel (čl. 3.1.1 ADR Pravidel), nebo (2)(b) bylo takové doménové jméno registrováno, získáno nebo je užíváno nikoliv v dobré víře (čl. 3.1.2 ADR Pravidel).

Postačí, že vedle splnění podmínky pod bodem (1) bude splněna, byť i jedna z podmínek uvedených pod bodem 2(a) nebo 2(b) výše.

Za „chráněné označení“ se považuje podle čl. 2.3 ADR Pravidel právem chráněné označení, zejména zapsaná ochranná známka, označení původu, zeměpisné označení, název chráněné odrůdy rostlin, nezapsané označení, obchodní firma, název, včetně názvu veřejnoprávních korporací, států či mezinárodních organizací, označení obchodního závodu či provozovny, jméno či chráněný pseudonym nebo všeobecně známá přezdívka fyzické osoby nebo název chráněného literárního či uměleckého díla či označení literárních postav.

ADR Pravidla pak v čl. 3.3 stanoví úplný výčet případů, za kterých může mít expert za prokázané, že držitel (odpůrce) má ke spornému doménovému jménu nebo chráněnému označení právo (tedy, za jakých podmínek nedojde ke splnění podmínky dle bodu (2)(a) výše).

V čl. 3.4 ADR Pravidel je pak uveden příkladný výčet situací, kdy expert může usuzovat na to, že doménové jméno bylo registrováno, získáno nebo je užíváno nikoliv v dobré víře (tedy, v jakých typických případech zejména dojde ke splnění podmínky dle bodu (2)(b) výše).

S ohledem na výše uvedené je proto pro posouzení návrhu Navrhovatele klíčová posouzení, zda jsou v rozhodovaném sporu splněny podmínky uvedené v čl. 3.1 a násl. ADR Pravidel (jak jsou uvedeny výše).

Odpůrce se předně domnívá, že návrh Navrhovatele neobsahuje ani základní vylíčení rozhodných skutečností, z nichž by bylo možno na splnění podmínek popsanych výše pod (1) a (2) usuzovat.

Podmínka pod bodem (1) však ani nemůže být splněna, jelikož Navrhovatel namítá shodnost nebo zaměnitelnost se svým doménovým jménem <edalnice.cz> a doménové jméno není „chráněným označením“.

Ze způsobu, jakým je formulován v ADR Pravidlech pojem „chráněné označení“, je patrné, že doménové jméno není chráněným označením ve smyslu ADR Pravidel. Jinými slovy, alternativní řešení sporů dle ADR Pravidel není prostředkem pro řešení kolize dvou doménových jmen, k rozhodnutí o takovém sporu je příslušný toliko obecný soud, dle obecně závazných právních předpisů, zejm. v oblasti úpravy hospodářské soutěže.

Tento závěr dle názoru Odpůrce jednoznačně vyplývá ze způsobu, jak je definováno „chráněné označení“ i z textace ADR Pravidel. Byť je z textace definice chráněného označení patrné, že se nejedná o úplný výčet, na druhou stranu nelze opomenout, že v ADR Pravidlech je užíván pojem Jméno domény ve smyslu definice dle bodu 2.2.7. Pravidel registrace jmen domén v ccTLD.cz vydaných sdružením CZ.NIC (dále jen „Pravidla registrace“). Pravidla registrace a ADR Pravidla je přitom nezbytné vykládat ve vzájemném souladu s ohledem na jejich zjevnou provázanost, resp. s ohledem na skutečnost, že ADR pravidla tvoří Přílohu č. 3 Pravidel registrace. Pokud by mělo sdružení CZ.NIC v úmyslu, aby alternativnímu řešení sporů dle ADR Pravidel podléhal i spor doménových jmen, nepochybně mu nic nebránilo v tom, aby do definice pojmu „chráněné označení“ zahrnul výslovně pojem domény, resp. Jména domény.

Takový však zjevně nebyl úmysl sdružení CZ.NIC, což je logické, neboť cílem alternativního řešení sporů není řešit spory mezi držiteli doménových jmen (ale typicky spory mezi ochrannými známkami a doménovými jmény). Pro doménová jména a prostředí sítě internet je totiž příznačné, že se svým zněním liší doménová jména jen nepatrně, často toliko v několika písmenech či jen dokonce písmenu. Tento stav rozhodně není vnímán jako závadný, spíše jde o typickou vlastnost prostředí internetu. Pokud by se chtěl Navrhovatel domáhat převodu napadaných doménových jmen, musel by být dle právního názoru Odpůrce vlastníkem kupříkladu slovní ochranné známky „edalnice“, což evidentně není.

Návrhu Navrhovatele tudíž nelze vyhovět, když není splněna podmínka dle bodu (1) citovaného výše, neboť sporná doménová jména zapsaná pro Odpůrce nejsou shodná ani zaměnitelná s chráněným označením, k němuž má práva Navrhovatel, když doména <edalnice.cz> není chráněným označením.

Nad rámec shora uvedené argumentace Odpůrce uvádí, že Navrhovatel sice tvrdí, že disponuje výlučnými právy užívat nezapsané označení „edalnice.cz“, ale zcela rezignuje na snahu toto své tvrzení v řízení prokazovat, alespoň pokud jde o přílohy návrhu, které byly poskytnuty Odpůrci. Pokud jde o další podmínky pro vyhovění návrhu, dle názoru Odpůrce je patrné, že Odpůrce má k namítaným doménovým jménům právo a ani si je nezaregistroval a neužívá je v nikoliv dobré víře.

Navrhovatel sám připouští, že Odpůrce provádí zprostředkování nákupu Elektronických dálničních známek konečnému spotřebiteli a současně nedokáže specifikovat zákonné ustanovení, resp. ustanovení ZPK, které by měl Odpůrce svojí činností porušovat. Konečný zákazník – spotřebitel je o charakteru, obsahu a rozsahu smluvního vztahu s Odpůrcem řádně informován na jednotlivých webových stránkách v rámci tradičního kontraktačního procesu a prostřednictvím FAQ a obchodních podmínek. U Odpůrce jde tedy o zprostředkování prodeje v širším smyslu, byť Navrhovatelem

neautorizované, avšak originálních „výrobků“, resp. „služeb“ Navrhovatele, a to za zcela pro spotřebitele transparentních podmínek.

V takovém případě jde evidentně o užití sporných doménových jmen výhradně k poctivému účelu v souladu se zákonem v souvislosti s nabídkou zboží, resp. služeb ve smyslu čl. 3.3.2 ADR Pravidel, a o užití napadaných doménových jmen oprávněně a k poctivým účelům, aniž by jeho záměrem bylo uvést v omyl třetí osoby nebo poškodit pověst Navrhovatele ve smyslu č. 3.3.4. ADR Pravidel, která zakládají právo Odpůrce k doménovému jménu dle čl. 3.1 ADR Pravidel.

Ve vztahu k užití doménových jmen dle čl. 3.3.4. ADR Pravidel si Odpůrce dovoluje připomenout z jeho pohledu zcela zásadní skutečnost, že Navrhovatel, resp. jeho pověst, není zprostředkovatelkou činností Odpůrce jakkoliv poškozena, je tomu právě naopak, neboť řada spotřebitelů velmi oceňuje projekt spojení prodeje Elektronických dálničních známek s obnovou a ochranou přírody (tzn. udržitelný způsob života, podnikání, provozu dopravy a tak dále).

Pokud se Navrhovatel ve svém návrhu pokouší naznačovat, že Společnost klame spotřebitele, resp. využívá nepozornosti návštěvníků jednotlivých webů, tak Odpůrce předkládá tuto argumentaci, z níž je patrné, že se Navrhovatel mylí a jeho teze nejsou v souladu s obecně závaznými právními předpisy.

Odpůrci je známo, že Společnost v rámci své obchodní činnosti postupovala vždy v souladu s požadavky náležité profesionální péče a vůči spotřebitelům činila veškeré nezbytné kroky, aby se žádného nekalého jednání, resp. nekalé obchodní praktiky nedopustila. V tomto směru Odpůrce především akcentuje, že Společnost své zákazníky na internetových stránkách pravdivě informuje o povaze a podstatě poskytovaných služeb, a to jednak skrze vizuální i obsahové upozornění na ekologický projekt Společnosti uveřejněný na předeměných webových stránkách, např. <https://czdálnice.cz/cs/>, ale rovněž i ve svých obchodních podmínkách, se kterými jsou zákazníci povinni se před realizací transakce seznámit.

Jak konstatováno výše, veřejně prospěšný projekt Společnosti spočívá ve velmi zajímavě a novátorsky pojatém upozornění na globální problémy soudobé civilizace spojené s deforestací krajiny za účelem výstavby nových dálnic a negativní dopady nadměrné produkce oxidu uhličitého v ovzduší vlivem využívání automobilů na životní prostředí. Spolu s tím Společnost ihned na svých úvodních webových stránkách podrobně vysvětluje, proč je manipulační EKO poplatek účtován a jak je s ním následně naloženo – tj. je použit na výsadbu nových stromů a tím spojenou redukci oxidu uhličitého produkovaného automobily. Veškeré tyto informace jsou přehledně vyobrazeny a každý zákazník (spotřebitel) tyto informace jen stěží přehlédne.

Nad to je dále nutné poukázat na skutečnost, že obligatorní podmínkou uzavření každé smlouvy spotřebitele s podnikatelem (prodávajícím) je vyslovení souhlasu spotřebitele s obchodními podmínkami podnikatele. Právě v obchodních podmínkách Společnosti je informace o účtování manipulačního poplatku v čl. 3.1. transparentně uvedena. Standartní kontraktační proces předpokládá, že se zákazník – spotřebitel s obchodními podmínkami před uzavřením smlouvy se Společností dostatečným způsobem seznámí. V rámci kontraktačního procesu mezi podnikatelem a spotřebitelem přitom postačí, pokud existovala reálná příležitost seznámit se s obsahem obchodních podmínek ještě před tím, že s nimi byl vysloven souhlas. S tímto závěrem se ztotožňuje mimo jiné též komentářová literatura, která k tomuto uvádí, že „Na důkaz toho strany typicky ve smlouvě podepisují prohlášení (či zatrhávají příslušné políčko při elektronické kontraktaci), že se s obchodními podmínkami seznámily. Viz k tomu NS 23 Cdo 240/2015: „Musí být splněna podmínka, že obchodní podmínky byly stranám známé nebo k návrhu přiložené. Tato podmínka je splněna, neboť žalovaná ve smlouvách prohlásila, že se s obchodními podmínkami seznámila a souhlasí s nimi.“ Vzhledem k výše řečenému jde o potvrzení, že takovou příležitost měly (bez ohledu na to, zda ji fakticky využily).“ I u spotřebitelských smluv se totiž

uplatní § 4 odst. 2 (nejde tedy o to, zda se spotřebitel s obsahem seznámil, ale zda se seznámit mohl, zda k tomu měl příležitost).

V tomto směru Odpůrce upozorňuje na skutkově obdobný případ řešený u Krajského soudu v Ústí nad Labem, který ve svém rozsudku ze dne 6. 9. 2022, č. j. 59 A 15/2022-70, uvedl následující právní názor: „Žalobci nelze vytýkat, že by nepostupoval v souladu s požadavky náležité profesionální péče, když informaci o moderovaných profilech obsahují nejen všeobecné obchodní podmínky, ale i úvodní webová stránka www.flirtkontakt.sk. Stejně tak nelze uzavřít, že by jednání žalobce podstatně narušovalo či bylo způsobilé podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele. Žalobce své zákazníky pravdivě informuje o povaze a podstatě poskytovaných služeb v obchodních podmínkách, s jejichž obsahem jsou spotřebitelé povinni se seznámit. ... Správní orgány věc neposoudily správně po právní stránce, když pojem nekalá praktika vyložily příliš extenzivně. Každý spotřebitel s rozumnou mírou pozornosti a opatrnosti si před uzavřením smluvního vztahu s žalobcem přečte jeho obchodní podmínky anebo se alespoň seznámí se základní informací uvedenou o nabízené službě na úvodní webové stránce žalobce.“

Za situace, kdy Společnost zákazníka - spotřebitele dostatečně informuje zcela transparentně skrze svoje úvodní webové stránky (jakož i ostatním obsahem webových stránek) a následně v dostatečném rozsahu i skrze své obchodní podmínky, se kterými se spotřebitelé mají objektivní možnost seznámit a následně s nimi spotřebitelé povinně vyslovují souhlas před dokončením objednávky, pak nelze případné neobezřetně činěné kroky spotřebitelů klást Společnosti k tíži. V konečném důsledku by pak obchodní podmínky Společnosti (jakož i ostatních podnikatelů na trhu) zcela ztrácely svůj význam jako celek.

Spotřebitelé navíc mají vždy dostatek času se s obchodními podmínkami Společnosti seznámit a důkladně být obeznámeni se vším, s čímž vyslovují zaškrtnutím příslušného „okénka“ souhlas. Nekalé obchodní praktiky se přitom vždy posuzují ve vztahu k průměrnému spotřebiteli. V souladu s rozhodovací praxí se přitom za průměrného spotřebitele považuje obecně spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný. V této souvislosti je nicméně na místě poukázat i na jinou relevantní judikaturu Nejvyššího soudu, která konstantně upozorňuje na jistý posun v chápání průměrného spotřebitele, když konkrétně bylo judikováno, že míra pozornosti průměrného spotřebitele má být posuzována přísněji než dříve, tedy již nejen jako povrchní či zběžná pozornost, ale jako rozumná míra pozornosti a opatrnosti.

S uvedenými judikaturními závěry koresponduje i vnímání průměrného spotřebitele na evropské úrovni a dále i např. odborná literatura, viz: „Průměrný spotřebitel umí rozpoznat ohrožující potenciál určitých obchodních praktik a chová se vůči nim odpovídajícím způsobem racionálně.“ „Průměrný spotřebitel u dražších věcí nespolehá pouze na informace o ceně od druhé strany, ale důkladně je prověřuje. Neprovádí srovnání pouze na základě ceny, ale například i vybavení věci.“ „Průměrný spotřebitel se považuje za dobře informovaného o cenách, není ochotný příliš riskovat a uvědomuje si, že reklama nemusí odpovídat realitě. Průměrný spotřebitel by správně odpověděl otázky zaměřené na základní početní operace. Orientuje se v obecných pojmech jako kWh, megabyte, úroková základní sazba.“

S ohledem na uvedená judikaturní východiska je evidentní, že si každý spotřebitel s rozumnou mírou pozornosti a opatrnosti přečte před uzavřením smluvního vztahu se Společností její obchodní podmínky, anebo se alespoň seznámí se základní informací uvedenou o nabízené službě na úvodních webových stránkách Společnosti. Pokud tak neučiní, nelze odpovědnost za takové nepozorné jednání přenášet na Společnost jakožto podnikatele, resp. sekundárně na Odpůrce prostřednictvím probíhajícího alternativního řešení sporů, např. přes konstrukci nekalé obchodní praktiky, jako se o to snaží opětovně Navrhovatel. Opačný výklad by ad absurdum znamenal, že podnikatel bude vždy

odpovídat za jakékoliv jednání spotřebitele, bez ohledu na to, jak neuvážené bude, což jistě nelze připustit.

Podle bodu 18 odůvodnění směrnice 2005/29/ES také platí, že pojem průměrného spotřebitele není statistickým pojmem. Pro stanovení typické reakce průměrného spotřebitele v daném případě budou muset vnitrostátní soudy, popř. správní orgány, vycházet z vlastního úsudku, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora. Je tedy na správním orgánu, aby určily reakci průměrného spotřebitele v konkrétních okolnostech (tedy např. průměrného spotřebitele určitého výrobku, srov. rozsudek Soudního dvora ze dne 13. 9. 2018, Wind Tre a Vodafone Italia, C-54/17 a C-55/17, bod 52).

Na tomto místě je potřeba připomenout, že s ohledem na charakter předmětné činnosti, tj. zprostředkování prodeje dálničních známek, tvoří naprostou majoritní část spotřebitelů zletilé osoby, navíc držitelé řidičského oprávnění. Jakkoli Odpůrce nechce upírat těmto osobám status spotřebitele, nelze se bezmyšlenkovitě přiklánět k úvaze, že by od těchto osob nebylo oprávněně očekávat minimálně průměrnou míru odpovědnosti, soběstačnosti a obezřetnosti. Lze si jen stěží představit, že by každý takový spotřebitel zcela přehlédnul (ignoroval) informační sdělení ohledně manipulačního poplatku na webových stránkách obviněné, dále též v obchodních podmínkách a konče celkovou rekapitulací objednávky a jejím následným zaplacením v systému Společnosti.

Shora uvedeným názorům dala v konečném důsledku za pravdu i Česká obchodní inspekce, co by orgán veřejné moci oprávněně posuzovat nekalé obchodní praktiky v oblasti ochrany spotřebitele, a to navzdory skutečnosti, že se Navrhovatel pokouší (pravděpodobně opětovně) podávat na Společnost k České obchodní inspekci podněty a oznámení.

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce, co by odvolací správní orgán, k odvolání Společnosti zrušil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu ve věci, která je po skutkové stránce de facto totožná s probíhajícím řízením. Ústřední inspektorát České obchodní inspekce dospěl zjednodušeně vyjádřeno k názoru, že se v případě Společnosti o nekalé obchodní praktiky nejedná, viz rozhodnutí Ústředního inspektorátu České obchodní inspekce ze dne 16. 2. 2024, Č. j.: ČOI 22776/24/O100/Krč/Št: „Dle orgánu prvního stupně mělo protiprávní jednání obviněné spočívat v tom, že u objednávek dálničních známek přednastavila zaškrtnutí položky označené jako „EKO Manipulační poplatek“, aniž by spotřebitel projevil úmysl tento poplatek uhradit, přičemž takto označené položky byly po označení vybraného druhu dálniční známky automaticky připsány spotřebiteli k částce za uhrazení nákupu dálniční známky. Toto jednání pak orgán prvního stupně posoudil jako nekalou obchodní praktiku ve smyslu § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jejíž použití je ustanovením § 4 odst. 4 téhož zákona zakázáno, přičemž porušení tohoto zákazu naplňuje znaky přestupku ve smyslu § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele. Nekalou obchodní praktikou se dle § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele rozumí taková obchodní praktika, která je v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě. Odvolací orgán však poté, co se seznámil s obsahem spisu vedeného v předmětné věci, dospěl k jinému závěru.“ Řízení vedené Českou obchodní inspekcí k okamžiku podání tohoto vyjádření Odpůrce stále probíhá a není pravomocně skončeno. V tomto kontextu je vhodné připomenout, že dle § 23 zákona o ochraně spotřebitele vykonává dozor nad dodržováním zákona výhradně Česká obchodní inspekce, a tudíž toliko tento orgán veřejné moci je oprávněn posoudit, zda se o nekalou obchodní praktiku jedná či nikoliv.

Navrhovatel ve svém návrhu dále uvádí, že se domnívá, že jednání Odpůrce a Společnosti může naplňovat vůči Navrhovateli mimo jiné znaky nekalé soutěže.

Vzhledem k tomu, že i v komunikaci předcházející zahájení probíhajícího řízení, Navrhovatel ve vztahu ke Společnosti odkazoval na zvláštní skutkovou podstatu dle § 2981 odst. 3 Občanského zákoníku, bude se v další argumentaci Odpůrce věnovat především jí, neboť z jeho pohledu by hypoteticky připadalo v úvahu toliko její naplnění.

Společnost a tím méně pak Odpůrce žádný výrobek, obal nebo výkon Navrhovatele nenapodobují, jelikož Společnost de facto zprostředkovává výběr časového poplatku za Navrhovatele (zprostředkovává prodej týchž dálničních známek) a daná skutková podstata nekalosoutěžního jednání na situaci proto zjevně nedopadá.

V této souvislosti je dle Odpůrce relevantní, že se za aprobované napodobení považuje napodobení v prvcích, které jsou již z povahy výrobku funkčně, technicky nebo esteticky předurčeny. K dovolenosti napodobení musí „napodobitel“ současně učinit veškerá opatření, která lze na něm požadovat, aby nebezpečí záměny vyloučil nebo alespoň podstatně omezil. I tomuto požadavku Společnost nepochybně dostala, když na svých webových stránkách a v obchodních podmínkách nikterak nezatajuje své identifikační údaje. Na úvodní stránce webových stránek Společnosti lze jednoduše přejít na podstránku „Kontakt“, v níž má Společnost transparentně uvádět své nezbytné identifikační údaje.

Konečně Odpůrce pro úplnost reaguje na ne zcela určité tvrzení Navrhovatele, že Odpůrce registrací a užíváním sporných doménových jmen porušuje Pravidla registrace. Navrhovatel rezignuje na tvrzení, jaká konkrétní ustanovení Pravidel registrace Odpůrce porušuje. Odpůrce však považuje za vhodné uvést, že s Navrhovatelem vedla Společnost před zahájením probíhajícího řízení poměrně dlouho komunikaci, a tak, jak to předepisuje odst. 24.1. Pravidel registrace, vyvinula maximální možné úsilí k smírnému vyřízení sporu.

Za tímto účelem zejména, nikoliv však výlučně, Společnost opětovně upravovala vzhled jednotlivých webových stránek a precizovala znění obchodních podmínek, a to navzdory skutečnosti, že právní názor Navrhovatele např. na údajné nekalé obchodní praktiky považovala za mylný. Po provedení změn pak Společnost vždy prostřednictvím svého zástupce žádala Navrhovatele o sdělení, zda přijatá opatření považuje za dostatečné. Navrhovatel na tyto žádosti však nereagoval a své případné výhrady Společnosti, tím méně pak Odpůrci, nesdělil.

Současně Společnost Navrhovatele žádala o sdělení bližších podmínek a informací k tomu, aby s ním mohla navázat spolupráci ve smyslu ZPK, tzn. aby byla Společnost přímo pověřena výběrem časového poplatku. Z projevů Navrhovatele bylo nejprve zjevné, že se spolupráci nebrání, následně však ukončil se Společností komunikaci.

Pokud tedy někdo z účastníků řízení opětovně porušoval Pravidla registrace, pak to byl právě Navrhovatel, neboť v rozporu s odst. 24.1. Pravidel registrace nevyvinul veškeré úsilí, které na něm bylo možno spravedlivě požadovat, k smírnému řešení sporu.

Odpůrce je dále toho názoru, že z tvrzení Navrhovatele, ani z jím předkládaných důkazů, nevyplývají takové okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by sporná doménová jména byla registrována nebo užívána nikoliv v době víře ve smyslu čl. 3.1.2. ADR Pravidel.

Byť Navrhovatel svůj návrh nedostatečně konkretizuje, lze z něj dovodit, že za jednání Odpůrce ve zlé víře považuje Navrhovatel to, že Společnost své weby přizpůsobila ve snaze, co nejvíce napodobit „e-shop“ Navrhovatele. V závěru návrhu pak Navrhovatel tvrdí, že sporná doménová jména byla registrována především za účelem narušení hospodářské činnosti Navrhovatele, resp. poškození Navrhovatele a k získávání uživatelů sítě Internet na Weby Společnosti za účelem dosažení zisku, a to

vytvořením pravděpodobnosti záměny s Chráněným označením náležejícím Navrhovateli. Navrhovatel tedy v podstatě tvrdí naplnění skutkové podstaty dle bodu 3.4.3. a 3.4.4. ADR Pravidel.

Navrhovatel v podstatě dovozuje nikoli dobrou víru Odpůrce z toho, že prostřednictvím mutací slova "dalnice" ve sporných doménových jménech je Odpůrce schopen přilákat spotřebitele – zákazníky (nutno zdůraznit, že jde specifický případ, o kupující Elektronické dálniční známky) do „e-shopu“, umístěném na této internetové adrese, a to údajně narušuje hospodářskou činnost Navrhovatele a dále jej to blíže nespecifikovaným způsobem poškozuje. K tomu je však potřeba neopomenout, že se stále jedná toliko o zprostředkování prodeje elektronické dálniční známky Společností a veškerý „výtěžek“, resp. přesněji vyjádřeno časový poplatek za užívání zpoplatněných pozemních komunikací se okamžitě po nákupu elektronické dálniční známky dostává do dispozice Navrhovatele. O narušení hospodářské činnosti Navrhovatele tak z povahy věci nemůže být řeč, když činnost Společnosti ve svém důsledku navyšuje výběr časového poplatku a jde tak o činnost, která působí ve prospěch Navrhovatele. I pokud by Odpůrce hypoteticky připustil, že je zprostředkování prodeje elektronických dálničních známek činností, kterou ZPK výslovně neupravuje (ale ani nezakazuje, jak vyloženo výše) a že zde je například určitý prostor pro úvahy „de lege ferenda“, rozhodně dle názoru Odpůrce nejde o situaci, kterou by bylo možno označit za poškozující Navrhovatele, resp. jeho hospodářské činnosti. Nadto dle názoru Odpůrce výběr časových poplatků za užívání pozemní komunikace ani není hospodářskou činností v pravém slova smyslu.

Optikou obvyklých obchodních případů jde z pohledu Odpůrce o obdobnou situaci, jaká nastává při prodeji originálních výrobků výrobce, který je realizován způsobem v daném odvětví zcela obvyklým (prostřednictvím sítě internet), a tudíž takový prodej by měl být a je v zájmu takového výrobce zboží, který ostatně již svůj zisk z prodeje tohoto zboží realizoval při jeho prvním uvedení na trh (a v projednávaném případě jej Navrhovatel rovněž realizuje prostřednictvím Společnosti). Jinak by tomu přirozeně bylo v případě, kdy by Společnost při tomto „prodeji“ uváděla klamavá tvrzení či poškozovala reputaci Navrhovatele, žádné takové skutečnosti však nebyly v tomto řízení v konkrétnostech tvrzeny ani doloženy a Společnost má povahu a podstatu své služby řádně popsanou na svých webových stránkách i v obchodních podmínkách, jak popsáno výše. O případ popsany pod bodem 3.4.3. ADR Pravidel se tudíž nejedná, a to zcela evidentně.

Shodně tak nejde o případ pod bodem 3.4.4. ADR Pravidel, neboť doménové jméno <edalnice.cz> není ve smyslu Pravidel registrace a ADR Pravidel „chráněným označením“. Pokud by navíc platila naznačená teze Navrhovatele, tak by to v konečném důsledku znamenalo, že v nikoliv dobré víře postupuje celá řada uživatelů sítě internet, kteří si, přirozeně, mnohdy registrují u registrátorů velmi podobné domény z prozaického důvodu jejich obsazenosti. Nadto Odpůrce tvrdí a prokazuje, že Společnost svoji činnost neprovádí primárně za účelem dosažení zisku nýbrž za účelem kompenzace produkce uhlíkových emisí, tzn. výsadby a obnovy lesů (viz Printscreeny z webových stránek Společnosti, které Navrhovatel dokládá Rozhodčímu soudu účelově a selektivně nekompletní).

Z těchto důvodů je Odpůrce přesvědčen o tom, že v daném případě nelze usuzovat na nikoliv dobrou víru, když se jedná o veřejně prospěšný projekt, který nadto nikterak nepoškozuje zájmy Navrhovatele ani nenarušuje jeho činnost výběru časových poplatků.

Odpůrce považuje rovněž za relevantní, že s ním, resp. Společností, Navrhovatel vedl nejméně od 26. 9. 2023 komunikaci, na jejímž závěru došlo i k vzájemnému jednání prostřednictvím aplikace Teams. Předmětem celé vzájemné komunikace bylo řešení technických podmínek pro navázání užší spolupráce při distribuci elektronických dálničních známek. Za Navrhovatele vedl jednání pan Ing. Miroslav Balík,

vedoucí Oddělení metodiky a časového zpoplatnění Státního fondu dopravní infrastruktury, za Společnost pak jednal Odpůrce.

Dle názoru Odpůrce je evidentní, že pokud by se Navrhovatel skutečně domníval, že je jednání Odpůrce, potažmo Společnosti, natolik negativní, jak Navrhovatel nyní v řízení účelově tvrdí, resp. přímo nezákonné a poškozující hospodářské činnosti a zájmy Navrhovatele, jen stěží by s Odpůrcem Navrhovatel jednal a řešil s ním technické užší spolupráce.

Odpůrce dále vznáší námitky proti následujícím důkazním prostředkům Navrhovatele. Navrhovatel se snaží argumentovat údajnými stížnostmi „zákazníků“ a snaží se údajnou nespokojenost spotřebitelů s projektem Společnosti demonstrovat za pomoci toliko pěti zákaznických stížností. Jelikož má Odpůrce zcela opačnou zpětnou vazbu od veřejnosti na Společností podporovaný projekt a současně jsou stížnosti bez jakéhokoliv bližšího vysvětlení a důvodu Navrhovatele anonymizovány, vznáší Odpůrce námitku proti těmto důkazním prostředkům a zpochybňuje jejich pravost, hodnověrnost a původ.

Dále Odpůrce Namítá, že pokud jde o printscreeny webových stránek Společnosti, tyto byly Navrhovatelem zcela evidentně pořízeny účelově nekompletní, takže z nich není zřejmé vysvětlení projektu zalesňování krajiny Společností ani obchodní podmínky upravující rozsah a obsah smluvního vztahu mezi Společností a spotřebiteli.

Proto Odpůrce předkládá k důkazu podstatné části webových stránek Společnosti zachycující relevantní informace o výsadbě stromů a celé veřejně prospěšné činnosti Společnosti.

S ohledem na vše výše uvedené je proto Odpůrce toho názoru, že doménové jméno „edalnice.cz“ nelze považovat za Chráněné označení ve smyslu ADR Pravidel a že má Odpůrce navíc k napadaným doménovým jménům právo dle čl. 3.1.1 ADR Pravidel, neboť:

Odpůrce užíval sporné domény prostřednictvím Společnosti před tím (v případě doménového jména <czdalnice.cz> již od 20. 2. 2022), než bylo Odpůrci oznámeno zahájení sporu, k poctivým účelům, a to v souvislosti s nabídkou služby zprostředkování prodeje elektronické dálniční známky s možností poskytnutí příspěvku na ekologické aktivity Společnosti;

Odpůrce užívá sporné domény prostřednictvím Společnosti k poctivým a veřejně prospěšným účelům (ekologický projekt), a jejím záměrem není uvádět v omyl třetí osoby, ani poškodit dobré jméno Navrhovatele, naopak se činnost Navrhovatele a Společnosti vyznačuje značným synergickým efektem;

Odpůrce je naopak přesvědčen, že v posuzovaném případě nemohlo v žádném případě dojít k vyloučení dobré víry ve smyslu čl. 3.1.2 ADR Pravidel, když je to právě Navrhovatel, kdo má z činnosti Společnosti ekonomický prospěch.

Odpůrce proto navrhuje, aby Jediný Expert, resp. Panel Expertů návrh Navrhovatele zamítl, protože nejsou splněny podmínky dle čl. 3 ADR pravidel.

Projednání sporu Expertem a odůvodnění Rozhodnutí

V řízení bylo prokázáno, že sporná doménová jména <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczdalnici.cz>, <czedalnice.cz>, <czdalnicigov.cz>, <czdalnicegov.cz>, byla registrována následovně:

1. Sporné doménové jméno <edalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 10. 10. 2023;
2. Sporné doménové jméno <czdalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 9. 10. 2023;
3. Sporné doménové jméno <czdalnice.cz> bylo zaregistrováno dne 20. 2. 2023;
4. Sporné doménové jméno <eczdalnici.cz> bylo zaregistrováno dne 2. 4. 2024;
5. Sporné doménové jméno <czedalnice.cz> bylo zaregistrováno dne 25. 5. 2023;
6. Sporné doménové jméno <czdalnicigov.cz> bylo zaregistrováno dne 28. 3. 2023;
7. Sporné doménové jméno <czdalnicegov.cz> bylo zaregistrováno dne 29. 2. 2024.

Ze sdělení CZ.NIC vyplynulo, že Odpůrce je od počátku (tj. od data registrace) držitelem, kdy udělil souhlas s Pravidly registrace, a to v souladu s čl. 3.3.1/3.3.2 těchto Pravidel registrace. V případě sporného doménového jména <czedalnice.cz> udělil souhlas s Pravidly registrace jmen domén v ccTLD .cz ve znění účinném od 1. 5. 2024 dne 21. 5. 2024 dle čl. 3.3.1/3.3 Pravidel registrace jmen domén v ccTLD .cz ve znění účinném od 1. 5. 2024 (dále jen „Pravidla registrace 2024“).

Panel expertů uvádí, že pravomoc rozhodnout výše uvedený spor je dána, a to z důvodu, že spory o domény .cz jsou od 1.3.2015 řešeny v alternativním řešení sporů, které není běžným soudním řízením a nejedná se ani o řízení rozhodčí. Spory o domény .cz, jsou řešeny samostatně, odděleně od sporů o domény .eu či od sporů o tzv. generické domény. Podkladem pro takové rozhodování jsou Pravidla alternativního řešení sporů (dále jen „Pravidla ADR“) tvořící přílohu č. 3 Pravidel registrace, ve znění platném od 25. 5. 2018. V případě sporného doménového jména <czedalnice.cz> se jedná o přílohu č. 3 Pravidel registrace 2024, v aktuálním znění účinném od 1. 5. 2024 (dále jen „Pravidla ADR 2024“).

Dle Pravidel ADR i Pravidel ADR 2024 se držitel každého doménového jména registrací či prodloužením registrace doménového jména zavazuje podřídit se řešení sporu dle Pravidel ADR v případě, že návrh podá u správce návrh, kterým se domáhá, že doménové jméno držitele je shodné nebo zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva. Řešení sporu poté probíhá na platformě spravované Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Správce“), a to dle procesních pravidel uvedených ve Správce vydaném Řádu pro řešení sporů o domény .cz (dále jen „Řád“).

Alternativní řešení sporů o domény CZ nelze považovat za obcházení zákona o rozhodčím řízení, ale jde o systém běžně užívaný při řešení sporů o domény ve světě, zejména u sporů o generické domény (UDRP), ale i o domény EU. Alternativní řešení sporů o domény CZ přitom vychází z obou těchto

systémů. Jedná se tak o legitimní způsob rychlého řešení sporů, který zachovává možnost soudního rozhodování v případě, že neúspěšná strana výsledek řešení sporu neakceptuje.

Pravidla ADR stanoví podmínky, kdy bude návrhu navrhovatele vyhověno (článek 3.1 až 3.4 Pravidel ADR) a dále uvádějí, jakých nároků se může navrhovatel domáhat (článek 3.5 Pravidel ADR). Pravidla ADR 2024 stanoví podmínky, kdy bude návrhu navrhovatele vyhověno (článek 3.1 až 3.4 Pravidel ADR 2024) a dále uvádějí, jakých nároků se může navrhovatel domáhat (článek 3.5 Pravidel ADR 2024). Taková úprava odpovídá dlouhodobou praxí ověřeným pravidlům Uniform Domain Name Dispute Resolution Policy (UDRP), která upravují řešení sporů o generické domény, a stejně tak i pravidlům uvedeným v Nařízení Komise (ES) č. 874/2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (dále jen „Nařízení“).

Při řešení sporů o domény .cz v alternativním řešení sporů je třeba postupovat striktně v souladu s Pravidly ADR a Pravidly ADR 2024. K tomu, aby mohl být navrhovatel se svým návrhem úspěšný, musí být podle článku 3 Pravidel ADR (shodně Pravidla ADR 2024) v průběhu řešení sporu prokázáno splnění základní podmínky dle článku 3.1 (doménové jméno je shodné nebo zaměnitelné s chráněným označením, k němuž má práva navrhovatel) a dále alespoň jedné z podmínek dle článku 3.1.1 (doménové jméno bylo registrováno nebo získáno, aniž by držitel měl k doménovému jménu nebo k chráněnému označení právo dle článku 3.3 Pravidel ADR) a 3.1.2 (doménové jméno bylo registrováno, získáno nebo je užíváno nikoliv v dobré víře). Chráněným označením se dle článku 2.3 Pravidel ADR rozumí právem chráněné označení, mimo jiné i právo na ochranu jména, či pseudonymu. V první řadě tak má Expert za prokázané, že bylo prokázáno splnění podmínky dle článku 3.1 Pravidel ADR (doménové jméno je shodné nebo zaměnitelné s chráněným označením, k němuž mají práva navrhovatelé).

Navrhovatel v tomto řešení sporu uplatnil jako základ svého práva k označení „edalnice.cz“ Navrhovatel se však mylně domnívá, že právním základem pro chráněné označení je zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“), na základě kterého je Navrhovatel jediným orgánem veřejné moci pověřeným výběrem časových poplatků za užívání zpoplatněných pozemních komunikací v České republice. ZPK v ustanovení § 21a pouze pověřuje Navrhovatele k výběru poplatků a stanovuje mu práva a povinnosti s tímto související. ZPK v žádném případě nečiní označení „edalnice.cz“ chráněným označením, jak uvádí Navrhovatel. Obecně je nutno konstatovat, že označení „edalnice.cz“ se skládá z prvků „e“, „dalnice“ a „.cz“, kdy první prvek obecně značí, že půjde o elektronickou verzi a samo o sobě neposkytuje jakoukoliv míru rozpoznatelnosti a odlišitelnosti označení. Druhý prvek „dalnice“ je označení jedné z kategorií místních komunikací dle ustanovení § 2 odst.2 písm. a ZPK, kdy se jedná o označení obvyklé v běžné komunikaci, které nemůže obecně tvořit samo o sobě chráněné označení dle ustanovení § 4 písm. d zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění. Třetí prvek je pouze generickým označením domény národní úrovně, které taktéž nepožívá ochrany jako chráněného označení.

V posuzovaném případě však označení „edalnice.cz“ získalo rozlišovací způsobilost užíváním v obchodním styku ve vztahu ke službám Navrhovatele ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění.

Z účastníků navržených důkazů jednoznačně vyplynulo, že Navrhovatel jednak propagoval a propaguje označení „edalnice.cz“ v různých druzích médií a široká veřejnost má spjaté tyto stránky zejména s činností Navrhovatele, tj. s úhradou časového poplatku za užití dálnice v České republice. Navrhovatel

vybírá poplatek prostřednictvím webu <https://edalnice.cz/> od 1. 12. 2020. Navrhovatel propagoval tyto stránky již v době přechodu z klasické papírové formy dálničního kuponu na elektronický systém a činí tak i v současnosti. Tyto „oficiální stránky“ propagují navíc jak různé zpravodajské weby upozorňující zejména na činnost Odpůrce, tak i různé státní orgány, zejména ministerstvo dopravy na svém webu. Panel expertů se proto jednomyslně shodl, že označení „edalnice“ naplňuje prvky chráněného označení ve smyslu Pravidel ADR (včetně Pravidel ADR 2024), a to dle výše uvedeného ustanovení § 5 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, v platném znění.

K samotné zaměnitelnosti domény <edalnice.cz> a sporného doménového jména <czdalnice.cz> panel expertů uvádí, že běžnému uživateli internetových stránek se mohou jevit výše zmíněné domény jako oficiální stránky Navrhovatele, a to z následujících důvodů. Navrhovatel je jediným subjektem v České republice oprávněným vybírat časový poplatek spojený s užíváním dálnic v České republice. Průměrný spotřebitel, tedy může být méně ostražitý při nákupu časového poplatku, kdy v této souvislosti dává panel expertů za pravdu Navrhovateli, že zejména uživatelé nakupující dálniční známku v průběhu cesty z mobilního zařízení budou předpokládat, že nakupují prostřednictvím oficiálního poskytovatele. Z předložených důkazů je zřejmé, že na první pohled jsou internetové stránky Odpůrce (<czdalnice.cz>) a Navrhovatele stejně systematicky uspořádané, kdy v horní části se nachází logo dálnice a informace odkaz na nákup dálniční známky, pod tímto se v obou případech nachází lišty s různými odkazy, kdy lišty na obou stránkách shodně uvádí jako první položku elektronická známka (což bude pro uživatele primární cíl těchto stránek). Pod touto lištou je na obou webech obrázek zatáčející dálnice s přírodou jež obsahuje větším nápisem elektronická dálniční známka, kdy na webu Navrhovatele je pod tímto nápisem uvedení, že se jedná o oficiální eshop a u stránek odpůrce informace o prvním eshopu, který sází stromy za dálniční známky. Následně na obou webech následují jednotlivé dálniční nálepky (kupóny), ověření platnosti elektronické dálniční známky pro dané vozidlo, informace o tom kdo si musí dálniční známku pořídit, kdo kontroluje a vymáhá pokuty, kdy zobrazený obsah je na obou webech defacto totožný. Odpůrce u některých svých textů fakticky cituje a odkazuje na web Navrhovatele. Až na závěr svých stránek informuje Odpůrce o skutečnosti, že součástí nákupu na jeho webových stránkách je i ekologický poplatek na výsadbu stromů. S ohledem na výše uvedené dává panel expertů za pravdu Navrhovateli, že Odpůrce cílí na uživatele, kteří mají zájem si nakoupit dálniční známku prostřednictvím oficiálních stránek a nikoliv přes zprostředkovatele. Běžný uživatel bude totiž na stránkách nabízejících dálniční známku zejména zjišťovat, zda je jeho dálniční známka platná, což web Odpůrce umožňuje (aniž by informoval o skutečnosti, že ověření probíhá dle evidence vedené Navrhovatelem). Současně je nutné zmínit, že ačkoliv informuje Odpůrce na těchto stránkách o ekopoplatku a užití tohoto poplatku na zalesnění, tak v případě ověření platnosti dálniční známky, rovnou umožňuje web i zakoupení známky, kdy v následujících krocích a samotném vyúčtování již tato zmínka není. Panel expertů však současně dodává, že činnost Odpůrce není sama o sobě činností nelegální, kdy dává Odpůrci za pravdu, že uhradit na poplatek vlastníka motorového vozidla na základě smlouvy o zprostředkování lze. V posuzovaném případě jsou nicméně stránky Odpůrce natolik totožné se stránkami Navrhovatele, že dospěl panel expertů k závěru, že jsou naplněny podmínky dle článku 3.4.4. tj. sporné doménové jméno <czdalnice.cz> bylo záměrně použito k získávání uživatelů sítě internet na webovou stránku či jiný on-line zdroj za účelem dosažení zisku, a to vytvořením pravděpodobnosti záměny s chráněným označením náležejícím Navrhovateli.

Závěr o zaměnitelnosti obsahu domény <edalnice.cz> a sporného doménového jména <czdalnice.cz> prokazuje nepřímo i průzkum předložený Odpůrcem, který proběhl v rámci diskuze k článku „Kopie státního webu prodává dálniční známky draž. Legální, připouští úřad, zveřejněném na stránkách idnes.cz“, kde hlasovalo celkem 473 osob a z toho 70% (329 osob) označilo stránky za zaměnitelné.

V této souvislosti odkazuje panel expertů i na rozhodnutí č. CAC-ADRCZ-001031 ze dne 11.9.2024 ve kterém se uvádí že: „Pokud samotné doménové jméno vyvolává vyšší míru pravděpodobnosti vzniku mylné představy o spojení doménového jména s vlastníkem chráněného označení, je namístě požadovat, aby držitel domény na svých webových stránkách pod takovou doménou jednoznačně a na první pohled uvedl, jaký je jeho vztah k vlastníkovi chráněného označení – například zda je autorizovaným prodejcem či distributorem vlastníka chráněného označení. Tuto informaci je třeba návštěvníkovi webových stránek zpřístupnit jasně a zřetelně již při otevření webové stránky, aby měl reálnou možnost se s ní seznámit ještě předtím, než učiní své nákupní rozhodnutí.“

Sporné doménové jméno <edalnici.cz> je fakticky téměř identické s doménovým jménem Navrhovatele <edalnice.cz> a jedná se o tzv. typosquatting, kdy je uživatel sítě internet získán překlepem zamýšlené internetové adresy. Tedy i tato skutečnost podporuje závěr o úmyslech Odpůrce využívat omylu uživatelů sítě internet za účelem obohatit se. Z důkazů předložených Navrhovatelem je navíc zřejmé, že obsahem na tomto sporném doménovém jméně (<edalnici.cz>) byl taktéž nákup dálniční známky, kdy informace o manipulačním poplatku byla až na konci samotného webu. Odpůrce tedy nabízel na první pohled fakticky stejnou službu jako Navrhovatel, kdy využíval omylu uživatelů sítě internet spočívající v překlepu adresy domény, a to za účelem obohatit se.

U sporných doménových jmen obsahujících označení „gov“, má panel expertů v souvislosti s výše uvedenou činností Odpůrce za to, že je záměrem Odpůrce právě zvýšit riziko zaměnitelnosti s oficiálními státními weby, které právě tuto koncovku užívají. Stejně tak lze vnímat i označení „cz“ jež je součástí samotného doménového jména, které může evokovat v uživatelích sítě internet, že se jedná o oficiální eshop.

Z výše uvedeného plyne, že sporná doménová jména různým způsobem vyvolávají nebezpečí záměny s doménovým jménem a službou Navrhovatele. Přesto, že se znění sporných doménových jmen vzájemně liší a liší se i jejich způsob aktuálního využití Odpůrcem, je pro rozhodnutí v této věci podstatné, že kromě shora uvedené způsobilosti vyvolat nebezpečí této záměny je společnou vlastností sporných doménových jmen také osoba Držitele, resp. Odpůrce. Z prokázaných obchodních aktivit Odpůrce má Panel expertů za to, že Odpůrce registroval všechna sporná doménová jména za identickým účelem popsaným výše. Z toho plyne, že i rozhodnutí panelu expertů musí být identické pro všechna sporná doménová jména.

Panel expertů tímto na závěr uvádí, že na základě výše uvedeného jednomyslně dovozuje zlou víru Odpůrce, jehož primárním účelem není výsadba stromů, jak uvádí Odpůrce, ale dosažení zisku, a to s využitím omylu uživatelů sítě internet, kteří se snaží uhradit časový poplatek za užití dálnic dle ZPK. Kdy tato zlá víra je představována v celkovém souhrnu všech v řízení prokázaných skutečností, tj. podobností samotného znění sporných doménových jmen s chráněným označením, typosquattingu a zaměnitelnosti samotného obsahu Odpůrce umístěném na webu czdalnice.cz, a obsahu umístěném na webu Navrhovatele.

Registrace sporných doménových jmen byla Odpůrcem s ohledem na výše uvedené učiněna při absenci dobré víry. Proto na základě výše uvedeného právního hodnocení rozhodl Panel expertů tak, jak je uvedeno níže.

Vzhledem k tomu, že v souladu s ustanovením čl. 4.3 Pravidel ADR při řešení sporu dle těchto pravidel nelze přiznat náhradu vzniklé újmy, či náhradu nákladů vynaložených na řešení sporu, ani náhradu nákladů poplatků zaplacených správci, Navrhovatel úhradu těchto nepožadoval, a tudíž panel expertů o nich nerozhodl.

V souladu s ustanovením čl. 4.1.2 Pravidel ADR rozhodl panel expertů na základě splnění podmínek dle čl. 3 Pravidel ADR v souladu s čl. 6.2. Pravidel ADR (v případě sporného doménového jména <czedalnice.cz> dle totožných článků Pravidel ADR 2024) takto:

Rozhodnutí

Registrace doménových jmen <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczdalnici.cz>, <czedalnice.cz>, <czdalnicigov.cz>, <czdalnicegov.cz> se bezplatně převádí na Navrhovatele

Experti

Jméno prof. JUDr. Radim Polčák Ph.D.

Jméno Pavel Šafář

Jméno Přemysl Líbal

Datum Rozhodnutí

2024-09-17

Příloha 1

Navrhovatel se domáhal převodu registrace sporných doménových jmen <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczdalnici.cz>, <czedalnice.cz>, <czdalnicigov.cz>, <czdalnicegov.cz>. Argumentoval právem na ochranu chráněného označení, absencí práv Odpůrce a absencí dobré víry Odpůrce.

V řízení bylo prokázáno, že se Odpůrce jednáním spočívajícím v registraci sporných doménových jmen <edalnici.cz>, <czdalnici.cz>, <czdalnice.cz>, <eczdalnici.cz>, <czedalnice.cz>, <czdalnicigov.cz>, <czdalnicegov.cz>, dopustil neoprávněného zásahu do práva Navrhovatele k chráněnému označení. Panel expertů rovněž konstatoval absenci dobré víry Odpůrce.

Panel expertů rozhodl o bezplatném převodu sporných doménových jmen na Navrhovatele.